

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

M. Vitrvii ... De architectvra libri decem

**Vitruvius
Frontinus, Sextus Iulius**

Argentorati, 1543

Titelblatt

[urn:nbn:de:bsz:31-128539](#)

M· VITRUVII

VIRI SVAE PROFES-

SIONIS PERITISSIMI,

DE ARCHITECTURA

LIBRI DECEM, AD AVGVS-

stum Cæsarem accuratis-

conscriptis:

NUNC PRIMVM IN GERMANIA QVAE

potuit diligentia excusi, atq; hinc inde schema
tibus non iniucundis exornati.

PER GVALTHERVM H. RYFF. ARGENTORATI,
tinum, Medicum.

* ADIECIMVS ETIAM PROPTER
argumenti conformitatem,

SEXTI IVLII FRONTINI DE
AQVAE DUCTIBVS VRBIS ROMAE,
libellum. Item ex libro.

NICOLAI CUSANI CARD:
DE STATICIS EXPERIMENTIS,
fragmentum.

Cum indice copiosissimo, & disposi-
tione longe meliori, quam antea.

Cum gratia & priuilegio Cesareæ
& Regiq; Maiest.

ARGENTORATI IN OFFICINA
Knoblochiana per Georgium Machaeropio cum
Expensis Christiani Egenolphi,
ANNO M. D. XLIII.

670
Oskar Albrecht

ak

AN DER UNIVERSITÄT KARLSRUNK
SCHWEITZERLAMMEN

MEDICAL LIBRARY OF THE UNIVERSITY

79 A 5361 RH

IN LIBRARY OF THE UNIVERSITY
OF KARLSRUHE

GRADUATION BOOK

ZV

CLARISSIMO ET OPTIMO

Viro D. Hieronymo Bomgartnero Sena-
tori Noribergensi. Gualtherus,
H. Ryff. Argent. Me-
dicus. S. D.

AXIM VM in omni republica ha-
bere momentum, & communis salutis
interesse quā plurimū (uir clarissime)
ut literarum, bonarumq; artium studia,
quæ fam ruinam minantur, perpetuo
conseruentur, nemo inficias ire potest, quantū enim
hec mortalium rebus conseruandis, ad ferant emolu-
menti, neminem tam nullius esse iudicij existimau-
rim, qui non uideat. Quare honestissimū & egregiū
eorum institutum semper putauī qui nil habent anti-
quiū: quam ut quacunque ualean tratione, posterita-
ti consulant, uel noua promendo in lucem, ac noua
foetura complures iuuando, aut quod æquē ferē ma-
gnū est, uetera quæ ingeniorū fœcunditas, ingen-
tium animorum perennes imagines post se reliquere
impressoribus tradendo. In qua re cū mire inter Do-
ctos sudatū sit, hactenus autem post alios huius cal-
culi multos, per quos res latina, & omnes deniq; libe-
raliores artes illustrari poterant, multarumq; rerum
cognitio nobis afferri. M. Vitruuij, de architectura
libri x. Eruditissimi (indignum) sepulti non sine gra-
ui (ut opinor) uariarum rerū studiosorum iactura, de-
lituerunt. Quid enim proposit opus eruditū, uarium,
acutum, superinducto situ, in subobscuro desor-
descere, & prope deperire? nam etsi hi libri hucusq;
seruati sint, illud certe nullus uel mediocriter do-
ctus, qui saltē eos legerit, inficiari poterit, quin ijdē
usq; adeò depravati atq; corrupti fuerint, ut eorum le-

* ij ctio

ctio hactenus magis absterre quam inuitare lecto
rem potuerit, parumque firma, nec undique intellecta
extiterit. Et profecto cum hic Vitruvius noster tan
tus talisque autor & sit & habeatur, qualis utique &
quantus ab eruditissimis quoque censetur & iudica
tur, quippe quod in his libris de architectura oppidumque
eleganter & pure scribens, tanto artificio uniuersam
ueterum architectand rationem tractauerit, ut du
bium non sit, quin non solum permultum commodum studio
sit: uerum etiam cum publicis tum priuatibus aedificijs,
quibus res hominum tam publicae quam priuatæ,
tuentur, ornanturque decus & ornamentum permaxi
mum sit allatus. Cum hec disciplina, alioqui per
necessaria, multa priuatim & publicè procul dubio
longè utilia, & ad uitæ usum, iterum atque iterum
accommodatissima (Videlicet, parietes, tecta, domos,
pistrina, uehicula, pontes, naues, fana, delubra, moe
nia, tresses, et omnis generis machinas, quæ omnia
& his plura, quæ non modicum uniuerso orbì com
moditatatem adferunt) nobis largiatur omnino indi
gnum iudicauit ut hic autor qui hoc neutiquam meru
isset, sic semper neglectus, nec dicam contemptus ia
ceret, longa etiam num expectatio frustratus, adeo
ut iam penè deplorata spes mihi esset, futurum
unquam, ut eruditus aliquis hanc sibi prouinciam
sumeret, uidelicet qui Vitruvium adeo depravatum
atque corruptum suæ integrati restauaret, per neces
sarijque figuris & typis siue schematicibus aedificiorum,
earumque partium, machinarum denique & aliarum re
rum quorum in hisce x. de architectura Vitruvij li
bris mentio fit, ornaret atque illustraret, ipse tandem ea
aggressus magno quidem ausu, hos Vitruvij libros
mihi, castigandos, figurisque illustrados, ornandoque
proposui. Cū alioqui uariarum rerum studio archite
ctonicae

lecto
llecta
er tan
ue &
udica
dō q̄
ersam
t du
udio
icis,
uatae,
maxi
ii per
ubio
erum
mos,
mœ
nnia
om
ndi
neru
us ia
deō
rum
ciam
atum
ces
orū,
ū re
nili
ē eā
bros
osq
hite
nicæ

etonicæ uero ac picturæ, quantum præ seueriorib⁹
ribus medicinæ studijs licet: mirum in modum capi-
ar ac delecter) summā diligentia adhibendo quan-
tum tamen illud mihi pro ingenij paruitate lice-
ret, nihil temere in toto opere mutans, nisi palam
corruptum, qualia multa librarij & ignorantia &
incuria fuerunt admissa. Iam uero in hoc quantum
demum præstiterim atque effecerim, in eo mihi
candidus lector iudex esto. Cæterum dispicieni
acrius, & omnem (quod aiunt) lapidem mouenti, ut
huic nostro labori aduersus nasutulos paratē patro-
num, non ferē aptior te, aut excellentior occurrebat,
uir enim es & doctrina multiplici & pietate præcla-
rus, qui unus ferē hac temporum infelicitate exulā-
tes literas, tristesq; Camenas, pro uiribus, tueris, fo-
ues, atq; promoues, ut uno ore omnes boni doctri-
q;e uiri, reipublicæ quam prudentissimè adminis-
tras tuo nomine gratulentur, eamq; tibi plurimum
debere iudicent. Beatam enim ciuitatem, quę sapien-
tum consilijs recte gubernatur, doctissimorum anti-
quorum sententia comprobatum esse, nemo est qui
ambigat, cum felicem illam dixerint eius dominis
aut philosophantibus, aut philosophis dominan-
tibus: utpote, qui rationabili mentis intuitu inducti,
quaęq; innoxiae probitati dissona fuerint, proficia
sint an nocua perscrutari, solam ueritatis tutelam
aucupati confoueant, cuius claritate subiectorum
mētes lustratæ de facili conquiescut &c. Horum nu-
mero atque cōsortio ascriptum te cognoscens qui &
priorum negotiorum & publicorum magistratus
administratione quibus uiros ostendi iudicatum est,
apud omnē tuos ciues maximē tantę autoritatis ha-
beris, ut eorum quoq; animos in te propense allexe-
ris, singulari tua prudentia, eruditione multiplici,

* ij &

& in omnes incredibili humanitate atq[ue] beneuolen-
tia quae præcipue audacem me ad colendum te fa-
ciunt. Volui tadem sub tui nominis fœlici auspicio
atq[ue] tutela, quo securius prodirent, hos de Archite-
ctura Vitruuij libros in publicum exire, sperans ti-
bi erudito uiro cui eam splendescere scimus in animo
humanitatem, ut non tam muneris amplitudinem spe-
cetes quam egregiam contribuetis uoluntate, hoc mu-
nus gratissimum fore. Huiusmodi ergo munuscu-
lum benigne suspicias, & si infra amplitudinis
tuæ fastigium esse iudicabis, cogites uelim,
multas gentes dijs lacte & mola, quādo-
que salsa, litare qui thura non habes-
ant. Quod superest Viuas
opto diu felix. Fran-
coforti ad Mœ-
num.